

28 stycznia 2004 r. w postępowaniu: Ursel Koschitzki przeciwko Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS), Trybunał (pierwsza izba) w składzie: K. Lenaerts, prezes czwartej izby, pełniący funkcję prezesa pierwszej izby, N. Colneric (sprawozdawca), K. Schieman, E. Juhász i Ilesič, sędziowie, rzecznik generalny: F. G. Jacobs, sekretarz: L. Hewlett, główny administrator, wydał w dniu 21 lipca 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

Artykuł 46 ust. 2 lit. a) rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r., w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemierzających się we Wspólnocie, w wersji zmienionej i uaktualnionej rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2001/83 z dnia 2 czerwca 1983 r., zmienionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 3096/95 z dnia 22 grudnia 1995 r., należy interpretować w ten sposób, że dla ustalenia teoretycznej wysokości emerytury stanowiącej podstawę do obliczenia emerytury proporcjonalnej, właściwa instytucja nie ma obowiązku uwzględnienia dodatku wyrównawczego do wysokości emerytury minimalnej przewidzianej przez ustawodawstwo krajowe w sytuacji, gdy z powodu przekroczenia limitów dochodów ustalonych przez ustawodawstwo krajowe dotyczące wyżej wskazanego dodatku, ubezpieczony, który całą swą działalność zawodową wykonywał w przedmiotowym Państwie Członkowskim nie mógłby się takiego dodatku domagać.

(¹) Dz.U. C 85 z 03.04.2004

WYROK TRYBUNAŁU

(trzecia izba)

z dnia 21 lipca 2005 r.

w sprawie C-71/04 *Administración del Estado* przeciwko *Xunta de Galicia* (¹) (wniosek Tribunal Supremo o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym)

(Pomoc państwa — Artykuł 93 ust. 3 Traktatu WE (obecnie art. 88 ust. 3 WE) — System pomocy państwa dla budowy i przebudowy statków nieobjęty zakresem zastosowania dyrektywy 90/684/EWG — Brak uprzedniego zgłoszenia — Artykuł 92 ust. 1 Traktatu WE (obecnie art. 87 ust. 1 WE) — Pojęcie pomocy państwa — Wpływ na wymianę handlową między Państwami Członkowskimi)

(2005/C 217/30)

(Język postępowania: hiszpański)

W sprawie C-71/04 mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Tribunal Supremo (Hiszpania), postanowieniem z dnia 22 grudnia 2003 r., które wpłynęło do Trybunału w

dniu 16 lutego 2004 r., w postępowaniu: **Administración del Estado** przeciwko **Xunta de Galicia**, Trybunał (trzecia izba), w składzie: A. Rosas, prezes izby, J.-P. Puissechet, S. von Bahr, U. Lohmus oraz A. Ó Caoimh (sprawozdawca), sędziowie; rzecznik generalny: G. Jacobs, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 21 lipca 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

System pomocy dla budowy i przebudowy statków, jaki został ustanowiony przez dekret nr 217/1994 z dnia 23 czerwca 1994 r., który nie podlega zakresowi zastosowania dyrektywy Rady 90/684/EWG z dnia 21 grudnia 1990 r. w sprawie pomocy dla przemysłu stoczniowego powinien — jeżeli zostanie ustalone, iż w jego ramach następuje przyznanie pomocy państwa w rozumieniu art. 92 ust. 1 Traktatu (obecnie, po zmianie, art. 87 ust. 1 WE) — zostać uprzednio zgłoszony do Komisji Wspólnot Europejskich na mocy art. 93 ust. 3 Traktatu (obecnie art. 88 ust. 3 WE). W przypadku naruszenia tego przepisu do sądów krajowych należy, zgodnie z jego prawem krajowym, wyciągnięcie wszystkich należnych konsekwencji, tak w odniesieniu do ważności aktów wykonawczych dla środków pomocowych, jak i w odniesieniu do ewentualnego zwrotu wsparcia finansowego przyznanego z naruszeniem tego przepisu.

(¹) Dz.U. C 94 z 17.4.2004.

WYROK TRYBUNAŁU

(pierwsza izba)

z dnia 14 lipca 2005 r.

w sprawie C-107/04 *Comité Andaluz de Agricultura Ecológica* przeciwko *Administración General del Estado*, *Comité Aragonés de Agricultura Ecológica* (¹) (wniosek Tribunal Supremo o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym)

(Uregulowanie wspólnotowe w sprawie produkcji ekologicznej produktów rolnych oraz znakowania produktów rolnych i środków spożywczych — Ustawodawstwo krajowe zezwalające na użycie oznaczenia „bio” w stosunku do produktów nie pochodzących z ekologicznej produkcji)

(2005/C 217/31)

(Język postępowania: hiszpański)

W sprawie C-107/04 mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Tribunal Supremo (Hiszpania), postanowieniem z dnia 1 grudnia 2003 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 1 marca 2004 r., w postępowaniu: **Comité Andaluz de Agricultura Ecológica** przeciwko **Administración General del Estado**, **Comité Aragonés de Agricultura Ecológica**,

Trybunał (pierwsza izba), w składzie: P. Jann, prezes izby, K. Lenaerts, J. N. Cunha Rodrigues, M. Ilešič i E. Levits, sędziowie; rzecznik generalny: J. Kokott, sekretarz: M. Ferreira, główny administrator, wydał w dniu 14 lipca 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

1. Artykuł 2 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2092/91 z dnia 24 czerwca 1991 r. w sprawie produkcji ekologicznej produktów rolnych oraz znakowania produktów rolnych i środków spożywczych, zmienionego, w celu włączenia produkcji zwierzęcej, rozporządzeniem Rady (WE) nr 1804/1999 z dnia 19 lipca 1999 r., należy interpretować w ten sposób, iż nie zakazywał on dla produktów nie pochodzących z ekologicznej produkcji stosowania na etykiecie, w materiałach reklamowych lub dokumentach handlowych oznaczenia „biológico” lub jego przedrostka „bio”.
2. Ten sam art. 2, w wersji rozporządzenia Rady nr 392/2004 z dnia 24 lutego 2004 r., należy interpretować w ten sposób, iż zakazuje on odtąd dla takich produktów stosowania na etykiecie, w materiałach reklamowych lub dokumentach handlowych oznaczenia „biológico” lub jego przedrostka „bio”.

(¹) Dz.U. C 94 z 17.4.2004.

WYROK TRYBUNAŁU

(pierwsza izba)

z dnia 14 lipca 2005 r.

w sprawie C-114/04: Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Federalnej Niemiec (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom Państwa Członkowskiego — Artykuł 28 WE — Środki o skutku równoważnym — Odebranie pozwolenia na wprowadzenie do obrotu fitofarmaceutycznego produktu odniesienia — Brak okresu przejściowego dla importerów równoległych pozwalającego im na upłynnienie zapasów)

(2005/C 217/32)

(język postępowania: niemiecki)

W sprawie C-114/04 mającej za przedmiot skargę o stwierdzenie, na podstawie art. 226 WE, uchybienia zobowiązaniom Państwa Członkowskiego wniesioną w dniu 3 marca 2004 r., **Komisja Wspólnot Europejskich**, (pełnomocnik: B. Schima) przeciwko **Republice Federalnej Niemiec**, (pełnomocnicy:

W.-D. Plessing i M. Lumma) Trybunał (pierwsza izba), w składzie: P. Jann, prezes izby, N. Colneric, J. N. Cunha Rodrigues, M. Ilešič i E. Levits (sprawozdawca), sędziowie, rzecznik generalny: P. Léger, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 14 lipca 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

1. Nie ustanowiwszy dla importerów równoległych rozsądnego terminu pozwalającego im na upłynnienie zapasów w przypadku odebrania pozwolenia na wprowadzenie do obrotu fitofarmaceutycznego produktu odniesienia Republika Federalna Niemiec uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 28 WE.
2. Republika Federalna Niemiec zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 106 z 30.04.2004.

WYROK TRYBUNAŁU

(pierwsza izba)

z dnia 16 czerwca 2005 r.

w sprawie C-138/04 Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Danii (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom Państwa Członkowskiego — Dyrektywa 83/183/EWG — Zmiana miejsca stałego pobytu z jednego Państwa Członkowskiego na inne — Podatek związany z rejestracją samochodu — Zwolnienie od podatku)

(2005/C 217/33)

(język postępowania: duński)

W sprawie C-138/04 Komisja Wspólnot Europejskich (pełnomocnicy: R. Lyal i T. Fich) przeciwko Królestwu Danii (pełnomocnicy: J. Molde i A. Rahbøl Jacobsen), mającej za przedmiot skargę o stwierdzenie, na podstawie art. 226 WE, uchybienia zobowiązaniom Państwa Członkowskiego, wniesioną w dniu 15 marca 2004 r., Trybunał (pierwsza izba), w składzie: P. Jann, prezes izby, K. Lenaerts (sprawozdawca), J. N. Cunha Rodrigues, E. Juhász i M. Ilešič, sędziowie, rzecznik generalny: M. Poiares Maduro, sekretarz: H. von Holstein, zastępca sekretarza, wydał w dniu 16 czerwca 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

1. Skarga zostaje oddalona.